

F.K.-Nytt

Vil De ha utvalg i frimerker?

Overalt, såvel i den norske som i den utenlandske filatelistiske presse, klages det sterkt over materialmangelen. Det finnes ikke frimerker å få kjøpt sier man. Jo, det gjør det, for vi har dem. Riktignok er det dårlig bevendt med skandinaviske merker, men tiden må vel snart være inne til at de norske samlere finner ut at det også finnes frimerkeutgivende land utenfor Skandinavia. Det er dessverre så altfor mange som enno ikke har funnet gleden i å fordype seg i andre lands frimerker og følgelig blir de på sett og vis stående stille. Det blir trangsynt filateli. Vi har hundrevis av hefter gående i vår dublettsirkulasjon og det kommer stadig fler.

I dag kan vi by Dem utvalg fra så å si hele Europa, for ikke snakke om Oversjø. Gjør et forsøk på å samle oversjøiske frimerker og De vil aldri angre det. Det er stor rift om engelske, franske, tyske og portugisiske kolonimerker i dag, men vi har fremdeles rikholdige utvalg å sende. Send oss et brev med oppgaver over samleområder så skal vi gjøre hva vi kan for å yte Dem service.

Vår nyhetsservice er blitt en stor suksess.

Det har vist seg at vi dekket et behov da vi satte igang vår nyhetsservice. Vi får daglig nye henvendelser og de som har fått sine første sendinger er svært takknemlige for at denne formen for frimerke-

omsetning er tatt opp. Det sier seg selv at det er en stor fordel for samlerne utover landet å vite at de får nyhetene tilsendt automatisk og derved unngår at samlingene får stygge huller fordi man ikke har vært oppmerksom på de sist utkomne nyheter. Vi kan ikke ta opp ubegrenset antall kunder i vår nyhetsservice, men har enno plass til noen. Skriv til oss etter opplysninger såfremt De ikke leste redegjørelsen i forrige nr. av F.K.-Nytt.

Nytt anbudssalg.

Katalogen for vår neste anbudssalg er no under trykning og vil bli utsendt i løpet av 14 dager. Den inneholder denne gangen enkelte virkelige sensasjoner som nr. 1 stemplet utgivelsesdagen (på brev), Dobbeltfot og Cracked Plate for ikke å snakke om omvendt V på 20 øre, såvel brukt som ubrukt i enkeltteks. par og 4-blokker, alle med garanti av O.F.K. Det blir nok rift om de merkene. Hvis De ikke har fått vår anbudskatalog tilsendt tidligere så send oss melding om det.

Norges-albumet.

Hele Norge maser på Norges-albumet og det med god grunn. En rekke uheldige omstendigheter har imidlertid forsinket arbeidet, men no er det iallfall ferdigtrykket og det er bare bokbinderarbeidet som står igjen. Vi får håpe å kunne gi detaljerte opplysninger i neste nr. av tidsskriftet.

Vi kan no ta imot bedre objekter til vårt neste anbudssalg medio april.

FRIMERKEKOMPANIET
TOLLBUGATA 4 · BOKS 684 · OSLO · TELEFON 25 052

Til Middelhons Norge-album

er utkommet følgende nye blader:

21x
22x
T5x

Videre er følgende blader *korrigert* etter Norgeskatalogen 1943:

17cx (tilføyet 20 og 25 øres V med vannmerke).
T4ax (tilføyet 100 øre off. sak med vannmerke).

Pris: Kartongblader 25 øre pr. stk. Papirblader 20 øre. Porto og emballasje er 40 øre pr. forsendelse. — *Leveres kun mot forskuddsbetaling.*

Norgeskatalogen 1943 er *ikke* utsolgt hos oss. Pris kr. 3,50 plus porto 20 øre.

BERNT C. MIDDELTHON A.S

FRIMERKEFORRETNING – STAVANGER

Norske frimerker kjøpes!

Jeg er kjøper til alt av norske merker, også de billigste sorter, til dagens absolutt høyeste priser.

Av mine innkjøpspriser kan jeg nevne:

4 skilling 1855	kr. 15,—	1,50 kr. 1907	kr. 15,—
2 sk. Oscar	» 14,—	2,— » 1907	» 15,—
3 » »	» 14,—	1,— » 1909	» 22,—
8 » »	» 7,—	1,50 » april 1910	» 45,—
2 » 1865	» 22,—	Polserien kpl.	» 15,—
3 » 1867	» 150,—	Nordkap 1930 kpl.	» 22,—
8 » 1863	» 15,—	Nansen 1935 kpl.	» 3,75
24 » 1863	» 12,—	1—5 kr. 1937	» 43,—
3 » 3	» 20,—	Nordkap 1938	» 4,—
6 » posthorn	» 14,—	Maud 1939 kpl.	» 6,75
25 øre 1877	» 20,—	Nansen 1940 kpl.	» 2,75
1,50 kr. Oscar II	» 7,50	Legion	» 8,—
2,— » »	» 9,—	Universitet	» 8,—
12 øre mattgrøn	» 110,—	V-serien kpl. 21	» 25,—
1,—/2 sk.	» 7,—	50 V m/vm.	» 18,—
1,50/2 »	» 14,—	Ministerpresident	» 2,75
2,—/2 »	» 16,—	200 øre porto	» 10,—

Alle priser er for pene, stemplete eksemplarer. For sk.-merkenes vedkommende er beregnet de billigste typer. Også alle andre norske merker kjøpes, brukt som ubrukt. Innkjøpsliste januar/februar 1943 over brukte merker gratis og franko. Tilbud på ubrukte merker mot oppgave.

Lars Vølstad FRIMERKEFORRETNING, SANDNES

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: HARALD RISING

Redaksjonens adresse:

Postboks 2243 — Oslo

NR. 1

JANUAR 1943

2. ÅRG.

Hånden på hjertet.

Tiden er no inne til at vi bør kunde ha en oversikt over virksomheten innen vår hobby i det året som svant. Hva sier så status?

Foreningsmessig et rikt år. Toppår hva antall nye medlemmer angår. Nye klubber på en rekke steder i landet vårt. Veldig frammøte på klubbmøtene. Dagspressen som det store talerør ut mot det brede publikum. Hausse i frimerkeomsetning og i frimerkepriser. Generalbalansen meget lovende.

Ikke alle kan se det slik. For — hånden på hjertet — vi som er filatelister i ordets sanne mening, som i vår edle, lærerrike og kameratskapende hobby ser noe annet enn mynt og gevinst, vi kan nesten være fristet til å felle tårer når vi ser status og kjenner de underliggende faktorer.

Det skjeve må bort. Ubønhørlig rykkes vekk. Og det straks. Vekk med «fluelort-galskapen» som bare kan utløse latterlighet hos menigmann. Vekk med «kong på Nordraak», «busker på Nordkapp», perler hist og prikker her. Det hele er uttrykk for en besynderlig mikromani som bare kan ende i rent vanvidd. Der må en kraftig utluftning til. Katalogene må føre an. De som ikke vil må trues til det. Mer enn noengang tidligere trengs samhold; filatelistsammenslutningene må gå til krig mot disse skjevheter. Og der må handles hurtig og med ubønhørlig kraft.

Penger er et uunnværlig redskap i samfunns-husholdningen. Når vi kjøper en vare, gir vi fra oss en større eller mindre del av innvunnet arbeidsgodtgjørelse uttrykt i klingende mynt eller sedler. Frimerkene er i dag blitt en utpreget handelsvare. Undergitt de samme betraktningsmåter og prisfluktuasjoner som denne. Til ubotelig skade for filatelien. Men — hånden på hjertet — står det ikke til vår egen makt å kunne bryte disse lenker? All spekulasjon må bort; spekulantene må få visshet for at her har de intet å hale. Den 12. juni 1942 kom Nordraak-frimerkene i et opplag av 500 000 sett. Norgeskatalogen 1943

noterer merkene i kr. 3,00 pr. sett mot pålydende kr. 0,75. Skjønner ikke filatelistene selv at det bærer galt avsted? 500 000 sett dekker mer enn verdensbehovet for Norge-samling. Hvorfor da den høye katalogverdi? Fordi merkene er kjøpt opp, hamstrert på spekulasjon. Nordraak-serien er langt fra verd kr. 3,00 samlermessig sett. Og det var den oppgave Norgeskatalogen skulde fylle — å gi *samlerne* det riktige *byttegrunnlag*. Her er vi ved kjernen. Filatelistene må i høyere grad enn tilfellet har vært i de seneste år komme i byttekontakt med hverandre.

Byttekontakt? Det er lettere sagt enn gjort sier mange. For ingen samler de land jeg har byttmateriale fra. Også et urovekkende tegn. Hvor en går får en til svar på spørsmålet om samlerområde: Norge, Norge opp og Norge ned. Hvorfor? Den overhåndtagende spesialisering i samband med all «fluelort», «avstemplingsflise-spikeri» og alle mulige «kuriosa» marvstjeler samleren slik at han faktisk ikke orker å flytte sin pinsett eller sin lupe utenfor landets grenser. Filatelien ser mellom annet sin store oppgave i å utvide samlerens horisont. Det blir imidlertid en nokså tåket synsrand øyet møter gjennom en overdimensjonert og filatelistisk oppkonstruert Norge - alene spesialsamling. Hvordan da bære seg ad? De må ut, ærede samler — ut i den store og ukjente verden. Ta for Dem et annet samlerområde, gjerne fjerntliggende. Søk Dem samlerforbindelser for bytte. Samlervenner innen selve landet. En flittig utveksling av merkemateriale, en gjensidig opplysningsvirksomhet vedrørende de postale forhold og filatelistiske finesser vil sammen bygge opp en samling som De vil kunde omfatte med interesse og glede. Og da først vil De forstå vår hobbyes sanne glede.

Hånden på hjertet — samlervenner — la oss erkjenne disse skjevheter. Og skal vi ikke være enig om å virke, hver innen sin krets, for et sunnere syn på vår hobby?

Oppsetning av frimerker.

Foredrag av kontorsjef Jarle O. Stensdal i Grimstad Filatelistklubb 31/10-1942.

Har man en bok man liker særs godt, en bok som man stadig kommer tilbake til fordi den stadig gir en glede og skjønnhetsinntrykk så liker en også gjerne å ha denne boken i et vakkert bind og gjerne en utgave av den med vakkert trykk og gode illustrasjoner. Har man et maleri man liker så henger man det sjelden på veggen uten ramme, men man søker å finne en som passer til bildet, som er avstemt etter dets farger, og man søker å finne fram til en vegg hvor det henger godt og hvor det får de beste lysforhold.

Men frimerkene våre, hvorledes behandler vi dem? Gir vi dem vakre omgivelser og gjør vi alt for at de skal komme til sin rett? Svært mange samlere må, når de går i rette med seg selv, besvare disse spørsmål med et nei. Svært mange har slått seg til ro med fortrykksalbumet og klistrer merkene inn i de anviste ruter. Og hvorledes ser så disse album ut? Bindet i en fryktelig Jugendstil fra århundredeskiftet — og bladene? Bladene frynset i kantene, brukne og skitne i det nederste høyre hjørne av de mange gangers blading fram og tilbake i årenes løp. En unntagelse no og da fra det siste «Nachtrag» som ikke har fått den rette lokalfarge.

Jeg vil ikke her tale om album for begynnere. Det er et eget felt, og et meget viktig. Begynnerens problem er å finne fram til den riktige siden i albumet og der finne den riktige firkanten hvor han skal sette merket. Vårt problem — de såkalte viderekommendes — er et annet. For oss er problemet ikke *hvor*, men *hvorledes*. Jeg vil våge å framsette den påstand at et fortrykksalbum aldri vil kunne tilfredsstillende kresne frimerkesamler. Likeså litt som man ville føle seg vel i en tvangstrøye, likeså litt kan man føle seg nøyd med den smak for oppsetning som albumforleggerne vil påtvinge en. Albumforleggerens problem er et dilemma. På den ene side må prisen på albumet eller senere dets «nachtrag» ikke bli for høy. Bladantallet må derfor være det lavest mulige og merkene antall pr. side derfor høyest mulig. På den annen side må han holde en viss standard. Resultatet blir et kompromis som ikke er særlig heldig.

En annen side av saken er at en viderekommen samler, jeg mener her en samler som tar hensyn til taggings-, vannmerke og nyanseforskjeller, aldri vil finne plass for disse varianter i et fortrykksalbum. Og er han i besittelse av et sådant, så får man se disse forferdelige frimerkesider med merker klistret i marginen både oppe, nede og på siden. Det er rot og det strider mot selve samlerens instinkt, som er orden og regelmessighet. Det saliggjørende — ja, det eneste saliggjørende — er albumet med de blanke blad. Der — og bare der er plass til merker med alle varianter, der — og bare der får samleren gi uttrykk for sin individuelle smak ved oppsetning og teksting. Men vil man innvende, hvis det no er en generalsamler det gjelder, altså en som samler hele verden, så vil det jo bli et kolosalt arbeid å sette frimerkene om — og bare albumene vil koste litt av en formue. Det skal også villig innrømmes. For den som samler hele verden vil jeg gjøre en unntagelse.

Mengden av merker er no så overveldende at denne klasse samlere vil ha mere enn nok arbeid i sine ledige stunder med å klistre merker i de dertil anviste ruter. Alle andre, med mere begrensede samlerområder, vil jeg imidlertid anbefale å gå over til blanke blad. Er man f. eks. Europasamler så kan man ta et land om gangen og man begynner da med det land man er spesielt interessert i. Denne omsetning fra det ene album til det annet bringer en påny i kontakt med alle samlingens merker, man gleder seg påny over sine skatter og man kommer over en eller annen liten finesse som før var gått ens skarpe øyne forbi.

Har man bestemt seg for å gjøre det store skritt og legge om samlingen så gjelder det å finne fram til det rette album. Det sier seg da selv at dette album må være et såkalt «løslad-album». Man må lett kunne ta ut og sette inn bladene. Det finnes her flere systemer. Et har klemfjær i ryggen, et annet skruer, et tredje ringer, i et fjerde har bladene et spesielt innhugg som passer inn i en slags lås i albumryggen. Man bør velge det hvor bladene «sitter» best. Personlig foretrekker jeg klemfjærbindene. Velger man ringsystemet, må dette minst ha 4 ringer, ellers slirer bladene og man risikerer å få merkene ødelagt.

Man må også fra begynnelsen av ha klart for seg hva slags blad man vil benytte i albumet. Jeg vil her skyte inn at det lønner seg å kjøpe beste kvalitet — både av album og av blad. De penger man anvender til det vil man aldri angre på.

Man skjelner mellom 3 slags albumblad. Det første er et såkalt udelte blad, slik som vi finner det i de alminnelige løsladede fortrykksalbum. Det annet er det falsede blad, som har en eller flere riller på arkets venstre side, og det tredje er det såkalte 3-delte blad. Dette består — som navnet angir — av 3 deler som er forenet ved gummiert lerret på bladets bakside. Den ene del holdes fast i klemryggen, den annen del danner en slags svingtapp og den tredje del er selve albumbladet. Dette blad har den fordel at det ligger helt flatt. Mellom hvert albumblad bør der være et beskyttelsesark. Disse ark kan legges løst inn mellom bladene eller man kan benytte blad hvor beskyttelsesarkene er klebet til selve bladet. I England og Amerika benyttes også ofte albumblad hvis bakside er påført en foring av silkepapir som således danner beskyttelse for det nestfølgende blad.

Den tredje ting man må ha er hengsler for montering av merkene. Også her gjelder det at kun det beste er godt nok. For en tid tilbake kom der i handelen en ny sort hengsler til bruk ved montering av ubrukte merker. Disse hengsler spretter av ved et litet puff og etterlater ingen spor på frimerket. De bør ikke benyttes bare til de ubrukte merker, men også til de brukte. Disse hengsler er noe dyre i anskaffelse, men fordelene er også meget store. Man bør benytte ferdigbrettede hengsler. For det første fordi det er mest lettvin, for det annet fordi bretten blir ens på alle hengsler, hvilket er vanskelig å oppnå med hånden. Hengslene er i alminnelighet mel-

lom 20 og 25 mm lange. Den lille brett som skal festes til merket bør ikke være over 5 mm. Den største brett fuktes ved innsetningen bare nederst. På denne måte kan man løfte merket opp fra albumbladet og svinge det rundt uten at merket tar noen skade av det.

Det var en tid svært i skuddet å sette merkene inn i små cellofanposer. Dette hadde for de ubrukte merker den fordel at man slapp å sette hengslet direkte på frimerket og således kunne bevare det «postfrisch». Det viste seg imidlertid at disse cellofanposer ikke var til å stole på, idet de reagerte for atmosfæriske forandringer. Cellofanen trakk seg sammen eller utvidet seg og mange merker er derved blitt ødelagt. Senere er disse poser også forbudt anvendt ved internasjonale utstillinger, idet det gir dommerne et ganske betraktelig ekstraarbeide å hale merkene ut for undersøkelse og bedømmelse.

Når vi no har både albumbind, blad og hengsler i orden og skal gi oss ikast med monteringen av frimerkene må vi ha klart for oss hvorledes vi skal legge det hele an, hvilke mål vi har med samlingen og hvilke grenser vi skal sette for den. En samler som samler bare for seg selv, som aldri har til hensikt gjennom sin samling å gi andre opplysning og glede av den, har heller ikke de samme krav å oppfylle som den der går rundt med det hemmelige ønske å få se sin samling premiært på en eller annen utstilling — og da selvfølgelig med 1. premie.

Det internasjonale frimerkeforbund, FEDERATION INTERNATIONALE DE PHILATELIE, har i sine lover også gitt bestemmelser for etter hvilke linjer samlinger på de internasjonale utstillinger skal bedømmes. Det heter i forbundslovens § 27: Samlingene bedømmes etter:

- A. Den filatelistiske viden som samlingen utviser.
- B. Samlingens fullstendighet.
- C. De utstilte merkers sjeldenheter.
- D. De utstilte merkers kvalitet.
- E. Helhetsinntrykket av samlingen og merkernes oppsetning.

Vi ser her at «helhetsinntrykket av samlingen og merkernes oppsetning» kommer som det siste punkt, men det er om man skal si det «tungen på vektskålen». Det er ingen tvil om at av to rent filatelistisk sett jevn gode samlinger der går samlingen med den gode montering av med seiren. Ja, jeg tror ikke engang det er riktig å si at de «filatelistisk sett» er jevnbyrdige, hvis den ene er godt montert og den annen ikke, for blant alle de ting frimerkesamlingen skal framelske er også orden og god smak.

Samlingen bør ha et forord med en forklaring av samlingens hensikt. Dette forord bør også inneholde et kart over samlerområdet, gi en kortfattet geografisk og historisk oversikt og tilslutt gi de nødvendige opplysninger om de postale forhold i området. (Forts.)

Hannover.

Av skipsreder A br. Odfjell.

Tidligere kaltes Hannover for en provins i det nordvestlige Preussen. Før 1866 var det et selvstendig kongerike, men no da de gamle tyske småstater har fått sine grenser både som kongedømme og provins utvisket så vet jeg ikke akkurat hva det samme område kalles. Inne i kongeriket Hannover lå de selvstendige samfunn Braunschweig, Bremen og Oldenburg. Hannovergrensen var i vest Nederland, i nord Nordsjøen, i øst Elben og i syd til flere selvstendige stater. Landet var oppdelt i følgende regjeringsdistrikter: Hildesheim, Lüneburg, Stade, Osnabrück og Aurich. — Der er lyngmarker, moser og myrer samt marsklandet i nord. Men der er også fjell med bergverksdrift — der er et stort jordbruk og adskillig industri og handel — velstelt og rikt — ved siden av de mange elver og kanaler som er bygget for å lette skipsfarten. Befolkningsantall er ca. 4 mill. Hovedstaden er Hannover med ca. 400 000, og med nabobyen Linden er Stor-Hannover over 500 000.

Hannover tilhørte i middelalderen Sachsen. Det var under reformasjonen at Ernst Bekjeneren grunnla huset og landet som gjennom arv var oppdelt. Det var sønnen Wilhelm og dennes sønn George som er stamfar til det etterfølgende kongehus like til 1866. Gjennom kurfyrst Ernst August kom huset på Englands trone ved giftermål med kong Jakob I's datterdatter osv. I det hele synes det som om dette fyrstehus ved arv og kjøp fikk sitt område til å vokse. Fra London styrte de sine interesser i Tyskland så langt som det kunde gjøres uten selv å være nærværende. Landets adel og embedsstand var i realiteten de herskende. Hannover var med i syvårskrigen,

og under den etterfølgende tredveårige fred blomstret landet. Så kom den franske revolusjon og Napoleonskrigene og landet ble plyndret både med hensyn til penger og varer.

I 1814 gjenopprettedes landets selvstendighet. I 1831 var der revolusjonære optøyer i flere byer. Omenn de revolusjonære falt til ro fortsattes en kamp om forfatningen. Ved kong William IV's død i 1837 ble dennes onkel Ernst August konge fordi Hannover-forfatningen krevde mannlige arvinger. Ernst August var konservativ og imot å slutte seg sammen med Preussen og Sachsen, og strittet imot ensrettethet med tollunion m. m. I 1848 vant de frisinnede og ny forfatning ble gitt. I 1851 døde Ernst August og hans blinde sønn Georg V ble konge. Som faren var også han konservativ. Forfatningen av 1848 ble erklært ugyldig, den gamle trådte i kraft, og merkverdig nok fikk regjeringen flertall ved valg i 1857. Hannover var for Østerrike, og kongen var imot at Schleswig Holstein røvedes fra Danmark. Under stridighetene mellom Preussen og Østerrike stilte Hannover seg på Østerrikes side og avslo Preussens oppfordring om tilslutning til det Nordtyske forbund. Preussen overfalt da straks Hannover, og tross flere heldige trefninger måtte Hannover overgi seg. Kongen dro til Østerrike og Hannover ble innlemmet som en provins til Preussen. Etter verdenskrigen hadde Hannovers befolkning forsonet seg med den preussiske regjering, omenn der under den tyske revolusjon var et parti eller visse retninger i Hannover som arbeidet for uavhengighet. (Forts.)

Vannmerkestillingene i Norges frimerker.

En appell om hjelp.

I den senere tid er det begynt å bli en viss interesse for vannmerkestillingene i de norske merkene. Dette er ellers et gebet som har vært sørgelig forsømt her i landet. Det er rent merkelig hvor litet man vet om hvilke vannmerkestillinger som forekommer på de enkelte merker, og om sjeldenhetsgraden av de forskjellige stillinger.

De andre skandinaviske lands frimerker er alle gjennomarbeidet når det gjelder vannmerkene. Som et særlig godt eksempel nevner jeg Finnlands merker 1927/29. Denne utgave har som de norske merkene vannmerke Posthorn, og er som de fleste av våre merker utført i boktrykk. At de finske spesialkatalogene fører opp vannmerkestillingene og priser for disse finner jeg helt naturlig. Litt rarer er det å finne det samme også i firma Bjørn Melbye & Co.s katalog. Men det merkeligste er dog at også hovedkatalogene Michel og Senf har tatt med priser for de forskjellige vannmerkestillingene i de finske merkene.

Etter dette skulde man jo tro at vår norske spesialkatalog vilde ha med alt om vannmerkestillingene i våre merker, men det eneste vi finner i O.F.K.s Norgeskatalog er følgende:

Nr. 18 — Kjennes med stående vannmerke.

Nr. 37A — Stående vannmerke er sjeldent.

Nr. 39IIb — Forekommer med stående vannmerke.

Nr. 41/42 — Kjennes med stående vannmerke.

Nr. 61 og 64 — Forekommer med stående vannmerke.

Nr. P.M. 4 — Liggende vannmerke er sjeldent.

Det anføres imidlertid ingen priser, og man har intetsomhelst å holde seg til som verdimåler hvis man kommer over et av disse merker. Det er ikke lett å gjette seg til hva som er det sjeldneste av uttrykkene «Kjennes med», «Forekommer med» og «Sjeldent». — Jeg vil her innskytte at de to førstnevnte sannsynligvis er langt de sjeldneste av dem som er nevnt i katalogen. En samler fortalte meg at han hadde gått igjennom over 1000 stk. av nr. 18 — 3 skilling rød, uten å finne et eneste stående vannmerke. Selv gikk jeg nylig gjennom vel 1000 stk. av samme merke og fant til min glede 2 stk. Nylig hørte jeg at en hollandsk samler er i besittelse av nr. 16 — 1 skilling og nr. 17 — 2 skilling — med stående vannmerker. Disse var såvidt meg bekjent ikke tidligere kjent. Det finnes sikkert mange flere sjeldne oppdagelser å gjøre.

De eneste merker Norgeskatalogen anfører pris for er nr. 50IIb, 51IVA og 52IIa med stående vannmerker. Disse merkene er dog også på en helt egen ru tykk papirsart, hvilket ikke er nevnt i katalogen.

Personlig er jeg av den oppfatning at en spesialisert Norgessamling også må inneholde vannmerkestillinger i hvert fall av hovednumrene. Om man vil samle undernumre, farge-nyanser og typer i vannmerkestillinger får bli hver enkelt sak.

Jeg har ofte lurt på hvorfor det har vært så liten interesse for de norske vannmerkestillingene. Det er nok så at det er enkelte merker som det er vanskelig å finne vannmerkene i,

men dette er vesentlig nr. 35/46. Andre er vanskelige å se uten bensin, og i øyeblikket er jo dette en vare som er umulig å oppdrive. — Men det er også en hel masse merker hvor vannmerkene lett kan sees også uten bensin. — Jeg tror hovedgrunnen til den manglende interesse er at det har vært en utbredt oppfatning at de forskjellige stillinger forekommer like hyppig, utenom de tilfeller som er nevnt i Norgeskatalogen. Jeg spurte for et par år siden en av våre større eksperter om vannmerkestillingene i merkene etter 1910, og fikk til svar at det i alminnelighet var 8 vannmerkestillinger som alle forekom omtrent like hyppig. Dette er uten tvil helt galt. Det finnes nok merker hvor enten de 4 liggende eller 4 stående stillinger er så å si helt jevnt fordelt, men jeg tror disse merker er i mindretall.

Jeg har drevet en del med vannmerkeundersøkelser, men er dessverre ikke kommet videre langt. Det bør jo helst gjennomgås et større materiale, og det tar temmelig meget tid. Av det materiale jeg har gått igjennom hittil, mener jeg dog å kunne slutte at det finnes en rekke merker hvor enkelte vannmerkestillinger forekommer uhyre sjeldent i forhold til andre. Jeg skal nevne noen eksempler, idet jeg gjør uttrykkelig oppmerksom på at det undersøkte materiale skriver seg fra merker som er vasket av kilovare, med poststempler fra det hele land, og således skulde gi grunn til å anta at gjennomsnittet skulde bli noenlunde riktig.

Eksempel 1. Olavsmerkene. Undersøkt 200 serier.

10 og 20 øre — kun funnet stillinger 1 og 4, omtrent likt fordelt. Det er vel dog overveiende sannsynlig at også stilling 2 og 3 forekommer, men at disse er sjeldne.

15 og 30 øre — alle 4 stillinger funnet. Den alminneligste i ca. 35% av materialet. Den sjeldneste i ca. 10%.

Eksempel 2. Løve dyptrykk. Posthorn dyptrykk. Undersøkt ca. 200 stk. av hver verdi.

5, 7, 10, 15, 25, 35, 40, 60 funnet i stillinger: 1, 2, og 3.

2 funnet i stillinger: 1 og 2.

1, 3, 30, 50 funnet i stillinger: 2 og 3.

20 funnet i stillinger: 1, 2, 3 og 4.

Av 20 øre i vannmerkestilling 4 fant jeg kun et eneste eksemplar, og alt tyder på at denne er meget sjelden i dyptrykkmerkene. Det er vel sannsynlig at alle verdier finnes i stillingene 1, 2 og 3, mens stilling 4 kanskje ikke eksisterer på mere enn høyst et par av verdiene.

Eksempel 3. Tjeneste Offentlig Sak. Offsett. Ganske stort materiale gjennomgått.

2, 10, 20, 30, 60 funnet i stillinger: 1, 2, 3 og 4.

25, 40 funnet i stillinger: 1, 2 og 3.

5, 7, 15, 70, 100 funnet i stillinger: 2 og 3.

Det gjennomgåtte materiale var her såvidt stort at jeg hadde all mulig grunn til å tro at jeg hadde funnet de stillinger som eksisterte. Av 70 og 100 øre gikk jeg gjennom henholdsvis 400 og 700 stk. Som tidligere nevnt var dette merker som var kommet fra hele landet. Jeg fant kun de 2 stillinger 2 og 3, temmelig nøyaktig jevnt fordelt med 50% på hver. — Meget stor var min

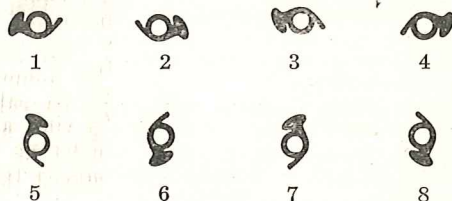
overraskelse da jeg etterpå i et ubrukt eksemplar jeg hadde av 70 øre fant stilling 4. Av i alt 412 eksemplarer av denne verdi var altså et eneste stilling 4 og ingen stilling 1. Sannsynligvis finnes alle verdier i alle 4 stillinger, men noen er uten tvil uhyre sjeldne i forhold til andre.

Jeg synes det er på tide at man no begynner å studere problemet vannmerkestillingene litt nøyere. Når det skal komme en ny håndbok i 1946, bør denne også ha med alt om vannmerkestillingene og deres hyppighet.

Det er imidlertid altfor meget arbeide for en eller noen få å nå fram til et brukbart resultat, og *no kommer jeg til hensikten med denne artikkel*, og det er å rette en anmodning til alle som interesserer seg for saken om å gjennomgå sine dubletter, og sette opp en oppgave over forekomsten av de forskjellige stillinger og så sende denne til *undertegnede* under adresse: *Kongensgt. 33, Oslo*. Jeg vil så samle alle resultater og føre statistikk over disse, inntil det gjennomgatte materialet er så stort at man kan anta at sluttresultatet er brukbart. Jeg håper at endel eldre erfarne samlere vil gå inn for saken, men ellers setter jeg særlig min lit til yngre samlere, juniors og gutter. Av de alminneligste sorter bør det helst gåes gjennom en del merker, men av sjeldnere ting som 12 øre mattgrøn, kronmerkene 1907 og 1909. Nordkapp 1 osv. er det selvsagt av interesse å få vite stil-

lingen selv i hvert eneste eksemplar, da tilstrekkelig materiale vel vanskelig kan bli tilgjengelig. Legg eksemplarer som ikke er helt sikre til side, og før oppgave kun over de merker hvor det ikke er tvil om stillingene. Mangler dere materiale, men er villige til å arbeide med saken, skal jeg gjerne forsøke å hjelpe til å stille materiale til rådighet.

Ved nummerering av vannmerkestillingene benyttes de som er nevnt i hr. A. Berntsens artikkel i tidsskriftet nr. 8—9, 1942, nemlig:

Sett fra merkets bakside.

Det vilde glede meg meget om denne appell vil føre til et resultat. Kanskje finner dere hjemme blant billige dubletter vannmerkestillinger som er sjeldne, og som vil være et godt bytemiddel eller salgsobjekt når Norgeskatalogen en gang anfører priser for norske vannmerkestillinger.

Dan Thune-Larsen.

Et nordisk forbund.

Svensk Filatelistisk Tidsskrift har i sitt februar-nummer 1942 en redaksjonell artikkel om «Den filatelistiske nyordningen i Norge», hvor bladet kommer inn på den diskusjon som fant sted i Oslo Filatelist-Klub i anledning av forslaget om opprettelse av et eget norsk filatelistisk tidsskrift og utmeldelse av det nordiske forbund.

Artikkelen bygger imidlertid på det uriktige grunnlag at Norsk Filatelistforbund skulde være stiftet «redan för över et halft år sedan». Som bekjent feiret Norsk Filatelistforbund i fjor sitt 10 års jubileum, og jeg vet ikke om jeg skal bebreide svenskene mest for å holde seg dårlig underrettet eller forbundet for å føre en så beskjeden tilværelse at man i Sverige enno ikke er blitt oppmerksom på det.

Artikkelen berører Oslo Filatelist-Klubs eventuelle utmeldelse av Nordisk Filatelist Forbund og dette forbunds framtid. Det står: «Det har i Norge klagats mycket över att det samarbete, som avsågs med nordiska förbundet, varit så gott som intet. Från svensk sida har ju anslutningen til förbundet varit föga respektingivande. Den har nämligen inskränkt seg til Frimärks-samlare-Föreningen i Göteborg, Lunds Filatelist Förening og Stockholms Filatelist-Sällskap. — Från Finland har endast en förening varit ansluten. Danmark har ju sin egen union, och endast ett par danska föreningar ha tillhört förbundet, däribland visserligen Københavns Philatelist Klub. Man kan beklaga att det nordiska förbundet ej visat sig mer livskraftigt. Kanske hade man kunnat undvika vad som nu skett genom en omorganisation, men det kan också hända, att et nordiskt samarbete efter helt nya

linjer med de stora skilda förbunden såsom representanter genom någon särskild nordisk delegasjon eller dylikt kunne komma til stand och bli fruktbarande.»

Artikkelen kommer her inn på spørsmål som flere ganger har vært oppe til diskusjon i Oslo Filatelist-Klub, og vel også i landets øvrige klubber. Det var i meget høy grad misnøen med det ensidige innhold i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift som skapte kravet om et eget norsk tidsskrift, og vanskeligheten ved å finne en norsk redaktør som var villig til å få bladet opp fra den dvale det var kommet i. Men om vi helt ser bort fra misnøen med Nordisk Filatelistisk Tidsskrift så var det et naturlig ønske at norsk filateli burde få sitt eget tidsskrift. En naturlig ordning og utvikling er at hvert av de nordiske land har sitt eget tidsskrift som bringer dagens nyheter, referater fra møtene og populære filatelistiske artikler, men det har også gang på gang vært framhevet av dem som kjempet for denne utvikling at det slett ikke var meningen å gi Nordisk Filatelistisk Tidsskrift på båten. De vilde at selv rammen for dette tidsskrift skulde forandres, at det skulde slutte som et klubborgan, løftes opp på et høyere plan, bli en fellesnevner for nordisk filateli. Det ble antydning å la det få en plass i de nordiske land som Collectors Club Philatelist har i U.S.A.

Men for å skape et sådant tidsskrift må vi også ha et virkelig nordisk forbund. Det noværende forbund er nordisk i navnet, men ikke i gavnet, hvilket også tydelig framgår av foranstående utdrag fra det svenske tidsskrift. Den nærmest foreliggende oppgave må derfor bli at man i hvert enkelt av de nordiske land arbeider

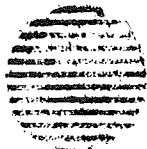
for en sammenslutning av alle landets klubber i en landsforening. Dette spørsmål er særlig aktuelt for Danmarks vedkommende, og det er å håpe at de stridsspørsmål som der har vært skillende i nær framtid må bli løst, til gagn ikke bare for Danmarks, men for hele Nordens filatelister.

Jevnsides med denne indre omorganisasjon må man arbeide for en omlegning av det nordiske forbund. Det forslag som Svensk Filatelistisk Tidsskrift framkommer med, nemlig at ikke de enkelte klubber, men derimot forbundene skal danne den nordiske organisasjon, er meget godt. Dette vil i høy grad forenkle administrasjonen og forhåpentlig gi et iderikt og handlekraftig styre.

Det noværende nordiske forbund har i de siste 20—30 år ført en meget stille og tilbaketrukken tilværelse. Det er fra denne vi vil trekke det fram. Spørsmålet kan være om tidspunktet no er heldig valgt og om det ikke vilde være bedre å la saken bero til fredens dager atter kommer. Etter min mening vil et sådant syn på saken bare forhale dens realisering, men jeg vilde anse det meget ønskelig om Sverige under de noværende forhold tok initiativet til sakens realitetsbehandling.

Jarle O. Stensdal.

Riststempel på 3 skilling rød.

I forordet til O.F.K.s stempelkatalog står det anført under riststempler: «Enkelte ble dog ikke returnert, for man finner riststempler på 1856-utgaven, selv på 4 skill. 4 er det sett, et.» En samler gjennomgikk nylig et materiale av skilingsmerker som stammet så å si utelukkende fra Troms og Finnmark. Det ble her funnet riststempler såvel på 4 skill. 4 som på 3 skilling rød. Dette siste er visstnok tidligere ukjent. Det er sannsynligvis et litet postkontor i Troms eller Finnmark, som således har beholdt riststemplet helt utover i 1870 årene. Det skulde være interessant å få rede på om det finnes noen samlere nordover som er i besittelse av riststempel på merker av 1867/68 eller 1872/75 utgavene. Hvor stemplet skriver seg fra er det vel litet håp om noen gang å få klarlagt.

O.F.K. 1942 i tall.

I klubbens møte 18. januar la formannen fram den av ham utarbeidede «Klubbstatistikk 1942». Oversikten viste tydelig den veldige framgang klubben har hatt i det forløpne år. I 1942 ble innvotert 153 nye medlemmer (det høyeste tall i klubbens 56 årige historie). Medlemstallet pr. 1/1 1943 er 718 — pr. 1/1 1942 var tallet 578. Nettotilvekst 1942, 140 medlemmer. Frammøtet ved klubbens møter i 1942 (20 møter) er også det største i klubbens historie hittil. Frammøtetallet var 1940 50,2, 1941 73,2 og 1942 92,7. Ingen

annen klubb i Skandinavia kan sannsynligvis oppvise et så høyt tall — selv ikke Københavns Philatelist-Klub med større medlemstall. 234 medlemmer overvar minst et møte — hele 53 medlemmer var tilstede ved minst 15 møter.

Klubben fører også en tabell for de enkelte medlemmers frammøtetall gjennom de år vedkommende har vært medlem. Verd å nevne er fabrikant Hans E. Matfeld (Forbundsformannens varamann). Som medlem fra 1913 har hr. Matfeld møtt på 559 av 585 møter! En tør anta at hr. Matfeld er en god nr. 1 blant samtlige norske organiserte filatelister.

Lignende forhold som forannevnt avspeiler seg i de andre forbundsklubbens virke 1942. De viser den veldige tallmessige framgang norsk filateli har hatt i det forløpne år. De peker også tydelig hen på de krav som no stilles de enkelte klubbens og Forbundets ledelse om framtidens normale forhold skal høste frukter av dette. Det gjelder no om at enhver er seg sitt ansvar bevisst.

De-No-La stemplet.

Merket Cm. anket i nr. 11—12 1942 av tidsskriftet over det «mislykte» De-No-La spesialstempel. Det var særlig Akershusmotivet som falt tungt for brystet.

Det er riktig som Cm. anmerker at vi lenge har agitert for å få mer kunstnerisk utsmykkede særstempler; mer levende i sine motiver.

Når De-No-La stemplet ikke ble så godt som en håpet, skyldtes det i første rekke den knappe tid en hadde til rådighet. Det viste seg nemlig at det opprinnelige utkast måtte endres noe idet selve stempelemnet som Postverket nytter — av hensyn til den bevegelige dateringslinje — ikke tillot den naturlige og riktige plaserings av Akershus' silhuettet innenfor sirkelens ramme.

Akershus som motiv kan der selvfølgelig være delte meninger om. De-No-La stemplet var da også det første forsøk på noe nytt. Ikke alle deler Cm.s oppfatning at forsøket skulde være så mislykket. Og neste gang vil det nok bli enno bedre.

Harald Rising.

«FLUELORT-FILATELIEN»
MÅ DØDES!
VI TRENGER OGSÅ
DIN HJELP!

NYHETER

Ved frimerkehandler Anton Holmboe

Andorra.

Fargeforandringer:

10 fr., mørkfiolett, 20 fr., brunkarmin.

Belgia.

Vinterhjelpsutgave med statuer av St. Martin. Salgstid ved postkontorene fra 12. november 1942 til 31. januar 1943. Kurseringstid til 30. september 1943. Dyptrykk fra Statstrykkeriet i Mecheln. Verdiane 10 c. til 3,25 Fr. er trykt i dobbeltark 2 × 50 stk. — 5 + 10 Fr. i ark à 25 stk.

10 + 5 C., lysgul, 35 + 5 C., mørkgrøn, 50 + 10 C., brun, 60 + 10 C., svart, 1 Fr. + 15 C., rød, 1,50 Fr. + 25 C., grågrøn, 1,75 Fr. + 50 C., mørkblå, 2,25 Fr. + 2,25 Fr., brun, 3,25 Fr. + 3,25 Fr., fiolett, 5 Fr. + 10 Fr., lysbrun.

Danmark.

Ny definitiv utgave med portrett av kong Christian X:

10 øre, fiolett, 15 ø., lysgrøn, 20 ø., rød, 30 ø., gul.

Minneutgave i anledning Rundetaarns 300 års jubileum:

10 øre, fiolett.

Böhmen og Mähren.

Frimerkets dag 10.1.1943:

60 Heller, fiolett.

Finnland.

Suppleringsverdier med billede av Hovedpostkontoret i Helsingfors:

7 Mk., brun, 9 Mk., rødlilla.

Røde Kors med Landskapsvåpen:

0,50 + 0,05 Mk., grøn, 2 + 0,20 Mk., brun, 3,50 + 0,35 Mk., rød, 4,50 + 0,45 Mk., blå.

Generalgouvernementet.

Velledighetsutgave med portretter av berømte tyskere i det tidligere Polen — «Kulturträger im Weichselraum».

12 + 18 gr., fiolett (den berømte tyske billedhugger Veit Stoss, f. omkring 1430 i Nürnberg), 24 + 26 gr., mørkrød (kunstmaleren Hans Dürer, en bror av Albrecht Dürer), 30 + 30 gr., mørklilla (arkitekten Johann Christian Schuch), 50 + 50 gr., mørkblå (musikeren Josef Elsner), 1 + 1 Zl., mørkgrøn (den berømte astronom Nik. Kopernikus, f. 19/2 1473 i Thorn, d. 24/5 1543 i Frauenburg).

Frankrike.

Suppleringsverdier i den forandrede Merkurtype (Postes Francaises):

10 C., lysblå, 30 C., rød, 40 C., lilla.

Ny utf. i boktrykk (Petain med uniformslue):

4 Fr., blå, 4,50 Fr., grøn.

Ny verdi med billede av katedralen i Arras:

10 Fr., grøn.

Italia.

Minneutgave i anledning 300 årsdagen for Galileo Galileis' død:

10 C., oransjerød og karmin, 25 C., olivgrøn og blågrøn, 50 C., purpur og fiolett, 1,25 Lire, gråblå og ultramarin.

10 C.-merket viser Galilei som professor i matematikk ved Universitetet i Padua. 25 C.-merket viser Galilei i Venedig i året 1609 med den av ham konstruerte kikkert. Ved denne hjelp fant han ut at Melkeveien besto av en mengde små stjerner. 1,25 Lire-merket viser Galilei i sin villa Arcetri ved Firenze hvor han levde sine siste år etter at han var dømt av Inkvisisjonsdomstolen for sin tilslutning til den Kopernikanske lære. Merkene er trykt i tofarget dyptrykk på papir med vannm. «Kroner» i Ist. Pol. Stato-Off. Carte Valori i Roma.

Minneutgave i anledning Rossinis 150 års jubileum:

25 C., grøn, 30 C., brun, 50 C., fiolett, 1 L., gråblå.

Kroatia.

Velledighetsmerker i anledning minnet om kroatisk frihetshelter:

3 + 6 Kuna, rød, 12½ + 87½ Kuna, blå.

Nederland.

Minneutgave i anledning den Europeiske Postkongress i Wien:

2½ C. fra 1923 med gullovertrykk.

10 C. på 2½ C., gul.

Romania.

Velledighetsutgave for intellektuell hjelp til krigsfanger, portrett av dikteren, professor Titu Maiorescu:

9 + 11 Lei, gråfiolett, 20 + 20 Lei, gråbrun, 20 + 30 Lei, mørkblå. — De samme merker er utkommet utagget i blokk, postpris 200 Lei.

Velledighets- og minneutgave for årsdagen for Bukovinas gjenerobring:

9 + 41 Lei, rød, 18 + 32 Lei, ultramarin, 20 30 Lei, mørkarmin.

Velledighets- og minneutgave i anledning årsdagen for Bessarabiens gjenerobring:

9 + 41 Lei, rødbrun, 19 + 32 Lei, svartoliv, 20 + 30 Lei, ultramarin.

San Marino.

Provisorium. Frimerke fra 1935 75 Cent med overtrykk:

Lire 20 på 75 C., rød og svart.

Sveits.

Juventuteutgave for 1942:

5 + 5 C., grøn, 10 + 5 C., brun, 20 + 5 C., rød, 30 + 10 C., blå.

Tyskland.

Postkongressutgaven katalogisert i siste nummer er kommet med overtrykk «19. Okt. 1942»:

3 + 7 Pfg., blå, 6 + 14 Pfg., ultramarin og brun, 12 + 38 Pfg., vinrød og brun.

Minneutgave i anledning Frimerkets Dag:

6 + 24 Pfg., blågrøn, brun og gul.

Tyrkia.

Ny utgave med billede av statspresident İnönü:

6¼ Kurus, ultramarin. Tilleggsmerke, 2½ K. fra 1938 med påtrykk av ny verditall 1 K. på 2½ K., oransje og rød.

Tjenestemerker.

Fra Postverkets frimerkesalg til Samlere har vi mottatt et rundskriv som er tilstillet alle norske filatelistklubber:

«Etter anmodning fra samlerhold gikk postverket i sin tid med på at Postverkets frimerkesalg til Samlere kunde selge ubrukne tjenestemerker til samlerbruk. Forutsetningen var naturligvis at merkene ikke måtte forsøkes brukt til frankering av post. I den første tid viste samlerne seg også tilliten verdig, men senere har det dessverre vist seg en tydelig tendens til det motsatte.

Da en regner med at dette beklagelige forhold kan skyldes mangel på kjennskap til postlovens bestemmelser om bruken av tjenestemerker, vil en ikke uten videre avskjære samlerne adgangen til å kjøpe slike merker til sine samlinger, men først gjennom denne henvendelse til landets frimerkeklubber prøve å få stanset dette filatelistiske misbruk av merkene.

Vi tillater oss derfor vennligst å be Dem gjøre klubbens medlemmer oppmerksom på at tjenestemerker bare kan brukes til frankering av post fra offentlige institusjoner. Postverkets frimerkesalg til Samlere kan dog ikke bruke tjenestemerker til frankering. — Som en følge av denne bestemmelse kan konvolutter som er påsatt tjenestemerker i samleøyemed ikke forlanges stemplet med poststempel.

I postlovens § 27 er inntatt straffebestemmelser for uberettiget bruk av tjenestemerker.

Ærbødigst

Postverkets frimerkesalg til Samlere.

H. Vold-Johansen.»

*

Vi vil be samlerne legge seg ovenstående varsel bestemt på sinne. En skulde tro det var smågutter som drev en slik spøk. Men vi har selv sett voksne samlere drive denne trafikk. Ikke fordi de mangler tjenestemerkene i avstemplet stand eller har vansker med å skaffe seg disse. Nei, der fins en flokk «kuriøsmakere» for hvem det gjelder å hale mynt ut av sådant. Vi må få satt en stopper for dette — og lignende. Det blir ikke gull utav alt som har med frimerker å gjøre.

JEG FORESLÅR . . .

Norsk Filatelistforbund innbyr medlemmer av samtlige Forbundsklubber til å delta i en Forbundets 1. Anbudsauksjon.

Auksjonen bør første gang forsøksvis bare omfatte objekter fra Norge, Danmark, Finland og Sverige.

Hvert objekt må ha en minsteverdi (katalogverdi) av kr. 10,—. *Samtlige objekter må garanteres prima i enhver henseende.* Dette for å høye nivået ved norske frimerkeauksjoner.

Hver Forbundsklubb har rett til å sende inn 15 utvalgte objekter (utvalget skjer ved klubbens styre). Auksjonen skal omfatte høyst 200 nr., og tilligger det Forbundsformannen, dennes varmann og Norsk Filatelistisk Tidsskrifts redaktør

sammen å velge ut de objekter som ansees passende for auksjonen. Auksjonslisten trykkes i tidsskriftet.

Selger belastes med 15% av tilslaget. Kjøper betaler i tillegg til tilslaget 11,11% (omsetningsavgiften). Alle objekter må være påført minstepris. Objektene får nr. etter Norgeskatalogen 1943 og Afa 1943.

Anbudsauksjonen arrangeres av de enkelte klubber som en stedlig auksjon. Opprop, bud og tilslag som på vanlig klubbauksjon. Bare med den forskjell at objektene ikke er tilstede. Men alle objekter er på forhånd garantert prima i enhver henseende, og best mulig beskrevet ellers i katalogen. Auksjonene må være avsluttet innen en viss meddelt frist, og listene med budene må sendes inn til Forbundsformannen. Her blir alle bud samarbeidet. Resultatet meddeles i tidsskriftet.

Inntekten ved salget går til Forbundsarbeidet.

Forslaget grunner seg på den tanke at skal Forbundet ha noen mening og ikke bli en tro kopi av Nordisk Filatelist Forbund, må der etter hvert etableres en intim kontakt mellom klubbene og Forbundet og derigjennom videre klubbene seg imellom. Enhver tanke i den retning — stor eller liten — bør overveies, og om mulig settes i system. Hva sier Forbundet og Forbundsklubbene?

Harald Rising.

Ad Forbundsmatrikkelen.

Da det enno er flere klubber som ikke har sendt inn sin bestilling på matrikkelen, henstiller jeg til disse at de gjør dette snarest. Som nevnt i en tidligere meddelelse til klubbene kan det ikke gjøres regning med noen etterbestilling, da det ikke blir anledning til trykning av noe nytt opplag.

Oslo, 2. februar 1943.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

Auksjonsrapport.

Handlere og Forbundsklubber anmodes om velvilligst å sende inn meldinger om auksjoner og oppnådde priser til orientering for tidsskriftets lesere.

Oslo Filatelist-Klub holdt sin første auksjon i det nye år (auksjon nr. 26) den 11. januar. 128 nr. var under hammeren, derav 65 norske. Av oppnådde priser kan fremheves: Falkland Islands, det sjeldne provisorium 2½ d.:2 d. praktstykke kr. 360,00; Finland nr. 1 5 kop. prakt-eksempler kr. 500,00; Sverige 17 øre grå * gar. Wennberg kr. 400,00; Tyskland Södamerikafahrt * kr. 290,00; Polarfahrt kpl. * kr. 500,00; Nothilfeblokk * prima kr. 300,00; av norske objekter kan fremheves: for stempelsamlere brev (uten frimerke) stpl. Constitutionen i blått kr. 38,00; brev D/S Jupiter i blått kr. 27,00; prisene på nr. 1 holder seg fortsatt i overkant av Norgeskatalogen 1943; brev m/nr. 1 riststempel, knapp ø. v. hj. kr. 14,00; brev m/nr. 1 nr.stpl., bra kr. 26,00; brev med 3-strip 13a, blekkamullert Lille Elvedal til Helge Væringsåsen kr. 160,00; par HenSik * kr. 33,00; (utenom all fornøft) 15 øre

Norske platefeil etc.

D'herrer Sture Larsson, Kolbotn og Erik Schibbye, Oslo, har sammen utarbeidet en «Specialkatalog over Norske platefeil etc.» som nettopp er kommet i handelen (24 s., pris kr. 2,25).

Katalogen fortjener å spres landet over til alle samlere til skrekk og advarsel mot alt somsmaker av den vanvittige mikromani som for øyeblikket huserer blant norske samlere — andre lands samlere er forresten i samme båten. Filatelistisk emnet er katalogen helt uferdig. Så uferdig at den nødvendiggjør inngående kommentarer. En skulde nesten være fristet til å tro at de unge herrer planmessig har skaffet seg et litet «platefeil-lager» som de no søker å sette i omlop.

«Den stadig stigende interesse for norske platefeil og deres verdi ga støtet til at vi tok initiativet til utgivelse av denne katalog» sier forfatterne i sitt forord. Det er nok riktig at interessen for platefeil er stor, uhyggelig stor, og jeg har også som Redaktør av Norsk Filatelistisk Tidsskrift bebudet en artikkelserie herom for bladets lesere. Når denne skal lages, må en imidlertid overveie meget nøye hva som kan betegnes som værende av virkelig filatelistisk interesse og verdi, og som dermed bør gis livets rett. Larsson og Schibbye har kritikkløst faret i vei.

Hvorfor har platefeil i det hele tatt noen interesse? Hva kan disse gi samleren? Filateliens oppgave er bl. a. å klarlegge alle problemer omkring et merke eller frimerkeutgave. Midlet er en fullstendig analyse. De større eller mindre variasjoner i merkebildet ga t. eks. løsningen av plateoppsetningen for Norge nr. 1. Ingen vil finne på å spørre om plateoppsetningen for t. eks. Wessel-frimerkene. Fordi trykkmetoden no er en annen.

To frimerker trykt fra samme plate (eller klistje om en også vil) kan aldri bli helt like. Under lupen vil en alltid kunde finne iallefall en mikroskopsk skildnad. Vår betraktningmåte for platefeil må derfor uvegerlig bli forskjellig ettersom det gjelder utgaver av eldre eller nyere dato.

Vi skal gå L(arsson)/S(chibbye) nøye igjennom.

Nr. 1 4 sk. 1855. Her medtas de to klassiske «varianter» *dobbeltfot* og *platebrist*. Den angitte pris står i feltet ubr. Disse varianter bør aldri finnes i en alminnelig Norgesamling; deres plass er den utvidede spesialsamlings. Men for denne kreves mer. En kunde nevne andre jevngode med disse — D 34, C 32 og fler. Dobbeltofoten

NQrdkapp * kr. 16,00; P.M. 40 øre mattblå, sl. tagger/bra * kr. 75,00; Bjørnsonserien første-dag kr. 20,00; Olavserien førstedag kr. 33,00. I tillegg til anførte tilslag kommer oms.avgiften 11,11%.

Salg og kjøp ved klubbens auksjoner er heingt av medlemsskap i Oslo Filatelist-Klub.

Neste auksjon nr. 27 holdes mandag 25. januar. Overveiende norske objekter. Auksjon nr. 28 (bare Norge) skal forsøksvis stykkes opp i mindre enheter (30 nr. pr. gang) på mandagene 1/2, 8/2 og 22/2.

og platebristen burde aldri vært *kanonisert* fra tidligste tid, og heller aldri vært gitt den katalog-verdi disse har fått.

Nr. 4 4 sk. Oscar L/S anmerker typeantallet for arkrekonstruksjon og henviser forøvrig til avbildninger. Disse er meget dårlige, og mangler beskrivelse. Hva forøvrig disse har å gjøre blant platefeilene forstår jeg ikke.

Anm. om retusjene på nr. 10 24 sk. våpen sier leseren intet.

Det samme er tilfellet for anm. vedrørende 1872/75 utgaven. Da bortsett fra de varianter som en kjenner fra før (Norgeskatalogen).

Fra den siste sk.serie hopper forfatterne bukk over alle øremerker etc. og presenterer et lett nedslag ved 1909/19 utgaven. Bukkespranget rettferdiggjøres ved denne trussel i forordet: «De utgaver vi ikke har med i denne katalogen vil bli behandlet grundig av andre.»

Med nr. 98 begynner «flekkfeberen». Sidene 15—24 burde ubetinget vært strøket av «sensuren». Innenfor disse sider er vi ved *ondets rot* som ubønnhørlig må fjernes. Ørf'er i posthornmerkene, Ppst i 5 øre grøn Eidsvoll, deformerte tunger, haler eller økser på løvmerkene, klumper hist, prikker her, busk på Nordkapp (busk kan det vel neppe være, jfr. høyden — det må minst være et kjempetre fra den første jordperiode som elskverdiggst har stillet seg til norsk filateli disposisjon) avløser hverandre i rask rekkefølge. Galskapen ender i Nordraak-varianter (lokalisert av Aftenpostens frimerkespalte under ledsagelse av inngående bildemateriale). I tillegg til disse «fluelorter» får en så prisnoteringer som er alt annen enn «fluelort-aktige» og «mikroskopske». Q-varianten Nordkapp (nr. 181 Norgeskat.) koster det samme som et pent eksemplar nr. 9 8 sk. våpen — perlen i 7 øre grøn posthorn går langt foran juvelerens ekte sådan — den tykke haledusken 25 kr. ubrukt. Bare Nordraak-variantene beløper seg til en samlet verdi av kr. 24,—.

Hånden på hjertet! lesere (jfr. lederartikklelen), bærer ikke dette direkte mot avgrunnen? Det kan nok være de samlere som fortsatt ønsker å jakte etter slike filatelistisk helt betydningsløse «deformiteter», og vi kan selvfølgelig ikke forby dette. Men når det gjelder prisene på disse bør vi forlange å ha et ord med i laget. «Kong på Nordraak» t. eks. er ikke verd katalogens 4 kr. Oppstrekene i R i Norge (Snorre 15 øre brunoliven) er heller ikke verd katalogens 4 kr. De samme innvendinger kan en gjøre mot alle andre nr. Det er ikke gull alt som «flimrer» heller innenfor frimerkenes myriader.

Det kan synes hardt å ta så på veg overfor denne første «Platefeil-katalog» for norske frimerker. Unødig hardt i betraktning av katalogens unge forfattere. Men jeg skulde kjenne de to ivrige og sympatiske filatelisten dårlig om de ikke skulde ønske å motta de råd og vink som enhver av oss kan gi dem. Jeg har behandlet denne lille katalogutgave såvidt utførlig og så krasst fordi den lett kan bære spiren i seg til en helt skjebnesvanger utglidning av norsk filateli. Larsson og Schibbye har tross alt vist at de begge eier troen og gløden — som vi må kunde nyttiggjøre til andre oppgaver av mer reell verdi.

Harald Rising.

Ad Norgeskatalogen 1943.

Noen ord til kunsthandler Arnstein Berntsen fra en p. t. implisert boktrykker.

Det er et par ting i Deres inngående og omstendelige kritikk av Norgeskatalogen 1943 som trenger imøtegåelse:

Dyptrykk — *rasterdyptrykk* — *foto(=roto)-gravyr* o. a.:

De sier at alle nyere norske utgaver bør ha fellesbetegnelsen *rasterdyptrykk*. — Kjært barn har mange navn, og ovennevnte 4 ord betegner ett og samme, navnene kunde også suppleres. Men hvorfor komplisere det hele når bare de aller færreste ikke-fagfolk vet hva *raster* er? Den eneste betegnelse som *fagfolk* benytter i daglig tale, er kort og godt *dyptrykk*. Den andre form for egentlig dyptrykk går praktisk talt alltid under betegnelsen *koppertrykk*, og de blir ikke forvekslet. — De kunde sikkert tenke Dem at Katalogkomiteen har rådspurt fagfolk om dette. — Det er selvsagt beklagelig at Postverket i sine sirkulærer om nye utgaver varierer sine uttrykk fra gang til gang; men vår katalog bør ikke bidra til noen forvirring her, men hjelpe til å innarbeide de i fagkretser gjengse uttrykk.

Klisjeene:

Komiteen er helt på det rene med at en hel del av klisjeene no må erstattes med nye, og dette vil sikkert bli gjort for 1944-utgaven, etter at trykkeriet er blitt konsultert. Med hensyn til klisjeene av type- og platevarianter er jeg enig

med Dem i at samtlige disse bør utføres i strek. Men da bør disse strekoriginaler tegnes i stor målestokk og av *øvete tegnere, helst på klisjeanstalten selv*, under rettleiding og kontroll av våre filatelister som behersker type- og platevirvaret. Dette vil lønne seg filatelistisk sett, men vil ellers bli en temmelig kostbar affære.

Komiteens medlemstall:

De antyder at 5 komitémedlemmer eller redaktører er altfor lite. Dette går over min forstand, sikkert også langt inn i komiteens. Det skulde vel snarere være riktig å innskrenke tallet, dog bortsett fra at prisansettelsen, som vel er katalogens viktigste del, formodentlig nødvendigvis krever et større *rådgivende utvalg*. Etter min mening burde katalogen bare ha 2 *effektive redaktører*, én som overvåket all tekst og det tekniske, en annen som var ansvarlig for prisansettelsen. Den hjelp som den siste måtte trenge, hører et hurtig arbeidende, større utvalg til. All ansvarlig korrekturlesning burde utføres av tekst- og prisredaktøren sammen.

For øvrig kan jeg underskrive at Katalogkomiteens prisverdige arbeid *burde* begynne tidlig på året og være fullt avsluttet f. eks. senest innen midten av september, men jeg har en anelse om hvor meget som skal overkommes og bearbeides, så det er vel lettere sagt enn gjort.

H. Durban-Hansen.

Nye Forbundsklubber.

Ved enstemmig styrebeslutning er Odda Filatelistklubb opptatt i Forbundet fra 1. januar 1943. Klubben har både senior- og junioravdeling og for tiden tilsammen 44 medlemmer.

Oslo, 16. desember 1942.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

*

Ved enstemmig beslutning av Forbundets styre er Sarpsborg Filatelistklubb opptatt som medlem av Forbundet. Klubben har for tiden 28 medlemmer og dens formann er hr. Jens Martinsen, Sarpsborg.

Oslo, 2. februar 1943.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

Poststyret meddeler bl. a.:

I Sirkulære nr. 2/1943:

Postutvekslingen med Italia.

Det italienske poststyre meddeler at sendere av brevpost til Italia ikke har lov til:

1. å bruke hemmelig skrift, usynlig blekk eller andre usynlige skrifttegn;

2. å bruke rutet brevpapir eller forete konvolutter;
3. å legge inn i brevpostsendinger frimerker eller alle slags lignende merker, enkeltvis eller i kolleksjoner, nye eller brukte; heller ikke fotografier oppklebet på kartong, avisutklipp, sigaretter, notepapir — beskrevet eller ubeskrevet;
4. å sende brevpost, heri innbefattet postrestante-sendinger, som ikke er påført adressatens navn.

Velgjørenhetsmerker.

Poststyret har samtykket i at et velgjørenhetsmerke utgitt av foreningen «Folkesanatorium for Nervøse» inntil videre blir satt på *baksiden* av alminnelige og visse rekommanderte post-saker til innlandet og til de fremmede land som etter særskilt avtale tillater slike merker.

Norges poststeder.

Oksval sesongpoståpneri går fra 1. mars 1943 over til fast poståpneri.

Svinøy poståpneri Sør-Audnedal herred, Mandal postdistrikt, kalles Avik fra 1. januar 1943.

Brevhus.

Fra 16. desember 1942 er opprettet brevhus på Svinøy i Sør-Audnedal, Mandal postdistrikt. i stedet for poståpneriet av samme navn.

Fra samme tid er Avika brevhus, Sør-Audnedal herred Mandal postdistrikt nedlagt.

Hos svenska samlare i krigstid.

Glimtar från några svenska filatelistföreningar.

Även i Sverige märker man på bytesmaterialet i klubbarna, att tillgång på nyheter är synnerligen knapp och allt mer intresse ägnas åt de skandinaviska ländernas märken. Märkligt nog kan man ännu köpa norska och danska märken förhållandevis billigt liksom finska. Däremot synes priserna på de inhemska märkena visa en stigande tendens. Precis enahanda lär förhållandet vara i Finland. Finsk kilovara är mycket svår att erhålla.

*

Helt nyligen framställdes ett förslag i olika föreningar om tillsättande av en värderingskommission, som skulle ha till uppgift att opartiskt värdera samlingar. Som förhållandet nu är, så händer ofta, att samlingar, vilka dels kostat mycket pengar dels ordnats med stor omsorg bortslumpas till uppköpare, vilka i sin tur stycka upp desamma och sälja de enskilda märkena inom klubbarna till mångdubbla priser mot vad de betalats för desamma. Det tycks som om denna idé väckt allmän anslutning, men ännu torde ej definitiv ställning tagits av de olika samlarföreningarna. Vi skola meddela vidare, så snart besked föreligger.

*

En härvarande veckotidning kom på den lysande idén att starta en frimärksklubb bland sina läsare. Entligt förljudande lär den ha fått ej mindre än cirka 80 000 anmälningar — och naturligtvis troligen motsvarande antal lösnummerköpare eller prenummeranter. Men man måste ju också ge något till medlemmarna, ej bara korta artiklar. Sålunda utfäste man sig att mot en liten penning leverera varje medlem ett album samt en del märken, medlemskort också. Någon nål har visst inte ännu erbjudits, men det kommer väl! Nu bar det sig så, att en lärare, som själv är känd och duktig samt intresserad filatelist fick se prov på både det «album» som översändes som på märkena. I en artikel i en av tidskrifterna säger han ifrån, att man rätteligen skulle «offra dessa album med de flesta av deras märken till papperskorgen och börja på nytt igen». Det heter vidare, «att kalla dessa album vid deras rätta namn skall jag uraktlåta i detta sammanhang, menom märkena kan sägas, att de flesta var av allra sämsta kvalitet, med mycket stor procent trasiga, hål-stungna, vikta och hårt stämplade, d.v.s. rena makulaturen». Snyggt, men inte prägligt! En skamfläck, som måste tvättas bort.

*

Som en motvikt mot ovanstående må nämnas, att i Uppsala har en utställning öppnats av tidskriften Frimärkssamlaren i samarbete med uppsalaungdomens samlare. Denna utställning lägger an på att visa unga samlare hur man skall samla frimärken, d.v.s. man får följa märkena från kuverten genom tvättfat och under förstoringsglas och via tandningsmätare till albumet. Givetvis saknas ej heller lämplig färgskala. Det praktiska inslaget saknas heller inte. Varje besökare får — om han vill — provtvätta och sortera märken. Han får även examinera en del ovanligare märken, bedöma färger och tandnin-

gar, kort sagt, en praktisk lektion i samlandets grunder. Så all den nya generationen samlare läras!

*

Ett annat steg i rätt riktning är en brevkurs eller som det kallas korrespondenskurs i filateliens grunder. Den är givetvis ytterst populärt hållen, men vad begäres mera! Man åsyftar ju, att lära de yngre hur och vad man skall samla. Det är ju återväxten vi ha att sörja för, och detta gäller nog inte bara inom filateliens utan även på andra områden, varom jag här inte skall orda.

Med samlar- och klubbhälsning!

Karl Karlsson — Svensk.

Kjære Karl Karlsson!

De var redd for att «raderna» ikke vilde holde mål med stoffet forøvrig. Vær ikke redd! Det er alltid kjærkomment med «några rader» fra den annen side Kjolen. Takk for «Glimtarne» og «hålsningen» — med et på snarlig gjensyn!

Red.

Fra Redaktøren.

Som meddelt i nr. 11/12 1942 er bladets papirkvoté skåret ytterligere ned fra og med dette nr. Forholdene vil nok rette på dette igjen senere slik at det ikke er noen grunn til å være mistroelig. Det blir bare vanskeligere å balansere stoffet på den innskrenkede plass sålenge rasjoneringen pågår.

Tidsskriftets oppgave er jo bl. a. å bringe leserne belærende og vektige oppsett om rent filatelistiske emner. Slike oppsett kan i kraft av sin natur ikke bli kortfattede. De krever megen spalteplass, og skal disse stykkes opp for meget, vil hele årgangen lett få anstrøk av ren «fortsettelsesfortelling». Vi blir derfor nødt til inntil videre å vekse med hefter som bringer mindre artikler, og hefter som tar større tak og puffer de større oppsett et videre stykke framover. Jeg håper leserne også er enig i en slik tilrettelegging.

Innskrenkningen nødvendiggjør også minsket bruk av klisjéer. Vi er de første til å erkjenne billedstoffets store betydning, og vil i alminnelighet ikke spare på denne konto. Vi får heller ta dette igjen i rikt mon senere.

Annonsene — dvs. størrelsen på annonsene skal også ned. Enkelte firmaer bidro ved starten med annonsetegning på flerårig kontrakter. Disse vil i størst mulig utstrekning bli opprettholdt. Nye annonsører må foreløpig nøye seg med mindre. Men for alle handlere gjelder det at de ikke taper sitt publikum av syne. Har De lite å selge i dag, bør De allikevel vise Deres ansikt utad slik at kontakten overfor kjøperne stadig holdes varm. Det er fornuftig allerede nå å sikre seg plass for hele 1943. Betingelser får De oppgitt ved henvendelse til Redaksjonen.

Abonnementsprisen er uforandret kr. 5,00. — Forbundsclubber kr. 4,00. — Forbundsclubbers

juniors kr. 3,00 (forhøyet med kr. 1,00 fra 1942). Bestillinger på juniorsabonnement må skje gjennom hovedklubb, og kan ikke sendes direkte fra vedk. medlem. Til utlandet koster bladet kr. 7,00 (korsbånd). Ved bestilling må tydelig navn og adresse oppgis — uleselige bestillinger blir liggende uekspedert her. Adresseendringer må meldes omgående. Bestillinger og adresseendringer må sendes på særskilt ark og ikke innflettes i korrespondansen ellers. Hvis bladet skulle utebli, bør De først reklamere hos Postverket.

Det henstilles til samtlige Forbundsklubber om regelmessig å sende inn kopi av møtereferater — selvom ikke disse kan trykkes i sin helhet, vil vi gjerne følge med i klubbens virke.

JUNIOR-SAMLEREN

En liten konkurranse.

Vi begynner det nye året med en liten konkurranse og får håpe at tilslutningen blir riktig stor. Hvem som helst kan delta og man behøver ikke være medlem av noen klubb. Vi har tenkt å undersøke hvor skarpe dere er og om dere kan bruke en katalog så no gjelder det altså at dere ikke gjør skam på de norske juniorene. Når dere sender inn svaret behøver dere ikke gjenta spørsmålet, men bare føre opp nummeret og svaret etterpå.

1. Hvem regnes for å være «Frimerkets far»?
2. Hva vil det si at et merke er tagget 13?
3. Hvilket europeisk land har aldri nyttet landets navn på sine frimerker?
4. Hvilket land har pengeverdien Kuna?
5. Hvor mange kirker er avbildet på norske frimerker?
6. Hva er en Mulready-konvolutt?
7. Hvilket europeisk land heter på heimlandets språk: HRVATSKA?
8. Hvilke nordiske land har utgitt Zeppelin-merker?
9. Hvem var Colin Archer?
10. Hvilket skandinavisk frimerke avbilder en drøm?

Det var spørsmålene. Du skal ikke være redd for å sende inn løsning om du ikke har greid alle spørsmålene. Det blir sikkert mange som ikke greier alt, så kanskje du har sjanser allikevel. Løsninger må være innsendt innen 1. april til N.F.T., boks 2243, Oslo.

Som premie settes opp et F.K.Norgesalbum og blir det riktig mange gode løsninger blir det endel ekstrapremier.

Driv ikke med tull og tøys.

Det er mange juniorer som tror det er svært fint med masse rare ting på frimerkene. De går på jakt etter allslags prikker og streker og det har fristet enkelte å lage «rare» ting på fri-

merkene. Ja, så utrolig det enn kan høres så er det noen som synes det er morro å bruke blyant og tusj på frimerkene, men dere må være oppmerksom på at slike ting kan bli sett på som forfalskninger og det er straffbart. Jeg hørte en gang en gutt som skulde «fikse» et stempel på et fransk kolonimerke fordi vennen bare vilde ha stemplede merker. Han hadde en ring og en stempelpute og trodde ikke det var så farlig å lage et «kunstig» stempel som han kalte det. Det rette ordet er *falsk* stempel. Andre har moret seg med å lage omvendte V-er for å «lure» vennene sine og andre igjen har forsøkt å lappe og reparere merker som er i stykker. Jeg knep en gang en gutt som hadde laget tykk hals på 5-øres overtrykk fra 1922, men han fikk seg en overhaling som han vil huske så lenge han samler frimerker. Han solgte nemlig merkene som platefeil så det var rett og slett forfalskninger.

Nei, kluss ikke med frimerkene. Sørg heller for å få dem så rene og pene som mulig. Selv om du mener å lage noe «rart» for moro skyld må du være oppmerksom på at det kan bli tatt alvorlig og du kan risikere politiundersøkelse og straff. Akkurat et slikt tilfelle behandles av politiet i disse dagene og gutten som visstnok har drevet i stor stil med sine «rariteter» vil nok få et alvorlig oppgjør med politiet. Juniorer som driver med slike ting har ikke noe i en klubb å gjøre og i framtida vil alle som fabrikerer «rariteter» enten det er for moro skyld eller i alvor, blir lukket ute fra klubbene. Slik blir det iallfall i Oslo Filatelist-Klub og jeg går ut fra at de andre klubbene vil gjøre det samme. Får du stemplet på deg at du har forfalsket frimerker vil du aldri kunde renvaske deg for frimerkesamlerne husker godt!

Fins det land utenfor Skandinavia?

Dere vil kanskje tro jeg er blitt gal når dere ser spørsmålet i overskriften. Ja, jeg bare spør, for en skulde ikke tro at dere er oppmerksom på at det finnes land utenfor Skandinavia som også har gitt ut frimerker. Alle skal dere absolutt samle Norge og Skandinavia, men bare noen få av dere går inn for andre områder. Det er vel og bra at dere samler Norge, for alle norske samlere bør ha en Norges-samling, men begynn å se dere om i de store katalogene. Det er virkelig morsomt å dra på oppdagelsesreise i en katalog skal jeg si dere. Det blir på samme måten med en slik reise som en verdensomseiling i virkeligheten. Ett eller flere land vil dere huske særlig godt og da må det jo være morsomt å holde forbindelsen med dette landet ved like. Vi har no planer om å lage en konkurranse for juniorer som bare skal omfatte land utenom Skandinavia og vi skal sørge for at de som vil gå inn for den konkurransen skal få billige merker. Før eller seinere vil dere angre på at dere ikke begynte å samle frimerker utenom Skandinavia da dere enda var unge. Jeg har angret på det mange ganger selv, for no ser jeg ofte verdifulle merker som jeg kunde skaffe meg for noen øre da jeg var gutt. Finn dere et område som dere tror dere vil like å samle og gå i gang så fort som mulig og jeg skal love dere at dere ikke skal komme til å angre det.

Taggemåler'n.

Møtereferater fra Forbundsclubbene.

D'herrer Sekretærer må sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Troms Filatelistklubb.

Formann: Erling Bangsund.

114. møte ble holdt den 1/5-42 i Bangsunds Trelasthandels lokale under ledelse av formannen; disponent E. Bangsund. 13 medlemmer var tilstede.

Referatet fra generalforsamlingen ble opplest og vedtatt. Kontorsjef R. Killingreen ble deretter opptatt som nytt medlem nr. 58.

Forslag til regler for klubbens bibliotek og kontrakt med Centralbiblioteket ble så opplest og vedtatt enstemmig.

Formannen holdt derpå et interessant foredrag om Afghanistan med fremvisning av en flott samling.

Konservator Soot-Ryen behandlet derpå, i et utmerket kåseri, øremerkene 1910.

Til inntekt for klubbens bibliotek ble der auksjonert bort endel dubletter av kataloger og tidsskrifter, og deretter gikk gratislotteriet av stabelen.

Prisen for størst filatelistisk fortjeneste i årene 1939, 1940 og 1941, ble tildelt Svein Bergstrøm.

Tilslutt ble 4 nye medlemmer innmeldt i Norrbottens Filatelistforening, Luleå.

115. møte fant sted den 3/6-42 på samme sted som sist. Formannen ledet. Tilstede var 14 medlemmer.

Referatet fra forrige møte ble vedtatt. Som nytt medlem nr. 59 innvalgtes politikonstabel A. Schytte Ødegård.

Der referertes et brev fra tidligere bytteleder E. Eriksen, som innleverte oppgjør for byttevirksomheten i tiden 1/1 til 17/4-42.

Derpå var det kåseri av formannen om Vest-Australia med fremvisning av landets frimerker. En imponerende samling.

Der ble videre avholdt en petitauksjon under ledelse av Soot-Ryen.

Tilslutt referertes sirkulære fra Postverkets Frimerkesalg til Samlere om utgivelsen av nye merker. Bestilling på førstedagsbrev ble opptatt blant medlemmene.

116. møte ble avholdt den 14/9-42, på samme sted som sist. Formannen ledet. Tilstede var 15 medlemmer.

Formannen ønsket medlemmene velkommen til det første møte i sesongen, og håpet at klubben måtte få et godt år.

Referat fra forrige møte ble deretter opplest og vedtatt.

Skipsreder Abr. Odffjell, Bergen, ble så innotert som nytt medlem nr. 60.

Bankkasserer Halvd. D. Johansen holdt derpå et meget interessant kåseri over emnet: Finnlands røde kors merker 1922—1942.

Videre referertes rundskrivelse fra Norsk Filatelistforbund om å søke å få arrangert en propaganda uke i høst med utstilling i forbindelse med konkurranse. Man diskuterte endel om saka, men fant at forholdene lå så ugunstig an no, at den måtte utsettes til seinere.

Derpå referertes sirkulærer fra Postverkets Frimerkesalg til Samlere vedrørende utgivelsen av nye merker. Der ble opptatt bestillinger på førstedagsbrev, videre på Norgeskatalogen 1943, Afa 1943 og Michel 1943.

En liten auksjon over diverse norske merker etc. ble avholdt under ledelse av Soot-Ryen.

Tilslutt var det gratislotteri. *H. Haldorsen.*

A. B. C.

Argentina, Brasil, Chile har min interesse — men jeg er nøye på kvaliteten. Tilbud ønskes.

HARALD RISING BOKS 2243
OSLO

Frimerkebytte på brev

(alle nyheter) ønskes med samlere i Norge, Sverige og Finland. Basis AFA eller postprisen. Svarer omgående.

H. BJERRGAARD Norgesgade 34, Esbjerg
DANMARK

Portomerke nr. 15B

40 øre mattblå kjøpes.
Blokk og enkeltmerke.

Erling Berg BOKS 983 - OSLO

Jeg ønsker å kjøpe følgende norske 4-blokker:

Nr. 1, 35, 36, 37, 45, 57, 58, 63, 67, 72, 95, 100, 106, 108.
Tjenestemerker nr. 12, 18. Portomerker nr. 3, 4, 6, 7 samtligge
ustpl., nr. 1 brukt. Nr. etter Nk. 1943. Tilbud med pris ønskes.

Bankchef Henschien

Kristiania Folkebank, Oslo

Jeg søker:

Norske marginaler. Luftpostbrev nr. 1b og nr. 2 med Hauge-sundstempel. Luftpostetiketter eldre utgaver, gule og blå i ark. Massevare usortert av øremerker 1877/1893. Brukte blokker av 20 mm utgaven. Uprukte 4-blokker av nr. 8, 14, 23, 36, 37, 39, 41, 45, 46, 64, 72, P.M. 3b og 9II.

DAN THUNE-LARSEN Kongensgt. 33, Oslo

Nye ajourførte seriepris-
lister (7 blader) kr. 0,35

A. JENSENS FRIMERKEFORRETNING
THV. MEYERSGT. 61, OSLO

Vi fører

de siste frimerkenyheter, album, albumblader, kataloger m. m.

Stort utvalg i kommisjonshefter.

Norske frimerker kjøpes.

OLGA STRAND

Tollbodgaten 35 – OSLO – Telefon 27 438

Norges-samlere!

*Søker De nr. 246 20 øre Løve
Platefeil: «Tykk Haledusk»?*

Undertegnede har noen få eks. ubrukt i 4 eller 6-blokk tilsalgs eller i bytte med bedre norske.

K. J. RØSSBERG

SLOTTSBROGT. 1 - PORSGRUNN

*Jeg ønsker kjøpt følgende
norske 4-blokker ustempelt:*

Nr. 4, 5, 6, 9, 15, 20, 27, 28, 38, 41, 42, 43, 45, 46, 52, 57, 58, 64, 72, 77, 89, 91, 102, 133 og enkeltmerkene 9, 13, 15.

Tilbud ønskes med pris.
Oppstilling etter N.F.

FRITZ JENSEN

POSTBOKS 115
STAVANGER

Alle bør eie standardverket

Norske Poststempler 1846–1894

Pris kr. 3,— plus porto 20 øre

Utgitt av:

OSLO FILATELIST-KLUB – Boks 298, Oslo

NYHET!

For å avhjelpe den for tiden rådende mangel på innstikningshefter, er der satt igang fabrikasjon av slike. Jeg kan nå tilby Dem innstikningshefter i størrelse 9 × 15 cm, 6 blade av god kartong à 6 gjennomsiktige falsar, solid og pent omslag, for kr. 3,50 pr. stk.

*Heftene leveres handlere pr. 100 stk.
for kr. 180,— plus forsendelsesomk.*

Leveringstid 14 dager til 1 måned.
Bestill idag!

Lars Vølstad

Frimerkeforretning - Sandnes

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Annonser:

Grunnet papirknappheten må annons størrelsen bringes ned i forhold til sidetallet.

Prisdirektoratet har samtidig gitt adgang til forhøyelse av annonsesatsene.

Ved henvendelse til redaksjonen, Postboks 2243 får De oppgitt gjeldende betingelser.